

LXXXII.

B e t æ n n i n g

over

Forflag til Lov om Tilsyn med at Indpodning af Kopper finder Sted, m. m.

(Udgivet af Landstingets Udvalg den 24de Mai 1870)

Foraaavidt det foreliggende Lovforflag har til Hensigt at bevise en Forandring i den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om Tilvebringelse af Bevisligheder for Kopperindpodning, forinden Ugtevielse kan finde Sted, eller som Betingelse for at stedes til Confirmation, kan Udvalget ikke andet end erkende det Besøiede heri; thi medens man formener, at Kopperindpodningens store og indgribende Betydning maa anerkendes, og at der ikke bør skee noget som helst Afslag i Statens Tilsyn med, at ethvert Individ har behørig gennemgaaet Kopperindpodningen, maa det indrømmes, at Ugteffabs Indgaaelse og Confirmation hverken afgiver det rette Tidspunkt for Bevislighedens Tilvebringelse med Hensyn til Kopperindpodning, og under de nu bestaaende Forhold heller ikke i saa Henseende yder den tilføjede Garanti med Hensyn til alle Indvidere. Dersom der derfor overhovedet maatte findes Anledning til for Tiden at fremme Lovforlaget, hvorefter Udvalget nedenfor skal udtale sig, saa skulde man ikke videre have Noget at erindre mod Forlaget i sin Almindelighed, men skal dog med Hensyn til Enkelthederne her strax bemærke følgende: Naar der i § 2 er sat 12 Aars Alderen som Grænsen for den Tid, inden hvilken Kopperindpodningen skal have fundet Sted, da kan man ikke erkende denne Aldersgrænse som den rette, men formener at den bør rykkes betydelig tid-

ligere frem, og i hvert Fald ikke sættes senere end til 7 Aars Alderen, særlig med Hensyn til, at Børn i denne Alder ved Skolegang bringes i tvungen Berøring med hinanden. — Endvidere maatte Udvalget formene, at der til Undbladelsen af Kopperindpodningen maatte knyttes et Strafansvar ved en Bøde, da deels Forsømmelighed deels Modvillie utvivlsomt vilde friste Bedkommende til at lade det komme an paa, om Undladelsen vilde blive bemærket, naar der ikke dermed var forbundet nogensomhelst Risiko eller Fare for Ansvar, men kun et Tilhold. — Hensigten med Udtalelsen i § 5 maa Udvalget tillægge særdeles Betydning, idet Tilvebringelsen af sund Vaccine maa anses som Grundbetingelsen for den hele Foranstaltningens heldbringende Virkning, og selv om den Mangel paa Tillid og den Ungtelse, som vistnok i saa Henseende er tilstede, maatte være overdreven eller mindre besøiet, saa er det dog en berettiget Fordring, at det bør ligge klart for Enhver, at der fra det Offentliges Side skeer Alt, hvad der kan skee for at stikke en heldig Virkning af Kopperindpodningen og forhindre, at der samtidig dermed indbringes skadende Stof. Men netop fordi Udvalget i saa høj Grad erkender Betydningen af, hvad der ved Indholdet af § 5 tilføjtes, formener man, at Affattelsen er ikke heldig eller fyldestgørende, men troer, at selve Loven maatte bestemte anwise den Vet, ad hvilken Hensigten,